

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและปัญหา

การจัดการศึกษาของประเทศไทยได้เจริญขึ้นมาโดยลำดับ นับแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นต้นมา แต่มีปัญหที่สำคัญอยู่ปัญหาหนึ่งคือ ครูผู้สอนขาดความรู้ ความเข้าใจ ในวิชาชีพครู ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนอย่างได้ผลสมบูรณ์ และในระยะแรกของการจัดการศึกษา ได้ใช้ครูที่ไม่เคยเรียนวิชาครูมาก่อนเป็นครูผู้สอนในโรงเรียน เพราะระยะนั้นประเทศไทยยังไม่มีการพัฒนาในเรื่องนี้ ด้วยเหตุนี้กรมศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา จึงหาทางแก้ปัญหามาเพื่อสร้างคุณภาพด้วยการส่งเสริมให้ครูได้มีวิทยฐานะด้วยการจัดให้มีการผลิตครูเพื่อให้มีวุฒิทางครู โดยใช้วิธีการแบบสากล คือจัดตั้งสถานศึกษาฝึกหัดครูเพื่อสอนผู้ต้องการจะมีอาชีพครูขึ้น แต่การผลิตครูก็ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะสนองความต้องการของประเทศ เพราะโรงเรียนแต่ละแห่งต่างมีความต้องการครูที่มีวุฒิมากขึ้นเนื่องจากการขยายตัวทางการศึกษาและประชาชนให้ความสนใจที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนเพื่อให้รู้หนังสือมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น ถึงแม้การผลิตครูในระยะนั้นจะมีการผลิตหลายระดับ อาทิ ครูมูล ครูประถมและครูมัธยม โดยผลิตในรูปแบบที่จัดการสอนหรืออบรมผู้ที่จะเป็นครูในระบบห้องเรียน แต่ก็ยังไม่ทันความต้องการ นอกจากนี้ยังมีครูที่ได้รับการบรรจุให้เป็นครูอยู่ก่อนแล้วตามโรงเรียนในแต่ละระดับการศึกษาเป็นจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมที่จะมาเข้าเรียนในสถานศึกษาฝึกหัดครู ทั้งนี้เพราะสถานศึกษาฝึกหัดครูในสมัยนั้นมีน้อยแห่ง ทำให้ครูที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคซึ่งมีหน้าที่ต้องสอนอยู่เป็นประจำไม่มีโอกาสที่จะเข้ามาศึกษาวิชาครู จึงต้องใช้วิธีเลื่อนวิทยฐานะให้แก่ครูเหล่านี้โดยอาศัยวิธีการ 2 วิธี คือ

1. การเลื่อนวิทยฐานะโดยเกียรติยศ
2. การเลื่อนวิทยฐานะโดยการสอบวิชาชุดครู¹

¹ กรมการฝึกหัดครู, การส่งเสริมวิทยฐานะครู (กรุงเทพมหานคร : กองส่งเสริมวิทยฐานะ,

1. การเลื่อนวิทยฐานะโดยเกียรติยศ

เป็นการเลื่อนวิทยฐานะให้ครูที่ไม่มีวุฒิต่างครูได้มีวุฒิด้วยการเขียนรายงานและให้ใ้วุฒิในขั้นต้น คือ วุฒิตริมุข ใช้อักษรแสดงวุฒิต่า พ. และครูที่ใ้วุฒิตริมุขแล้ว จะใ้เลื่อนวิทยฐานะขึ้นเป็นครูประภษ ใช้อักษรย่อแสดงวุฒิต่า พ.ป. ซึ่งสมัยนั้นถือว่าเป็นวุฒิกเกียรติยศ

2. การเลื่อนวิทยฐานะโดยการสอบวิชาชุดครู

เป็นการเลื่อนวิทยฐานะโดยการสอบภายนอก ซึ่งใ้แก่การจัดใ้มีการสอบวัดผลเพื่อใ้ได้รับประกาศนียบัตรวุฒิต่างครู แก่ผู้มีใ้เข้าเรียนในสถานศึกษาฝึกหัดครู วิธีนี้ใ้มีการเริ่มต้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2447 (ร.ศ. 122) โดยกระทรวงศึกษาธิการจัดใ้มีการบรรยายวิชาชุดครูมัธยมและหลังจากนั้นใ้จัดใ้มีการสอบขึ้นที่สำมัตยจารย์ เป็นการเลื่อนวิทยฐานะที่เรียกว่า การศึกษาด้วยตนเองเกิดขึ้น¹

ระยะแรกสำมัตยจารย์สมาคม มีบทบาทอย่างสำคัญในการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อใ้ครูมีวิทยฐานะทางครูสูงขึ้น ภายหลังเมื่อใ้เปลี่ยนสภาพเป็นคุรุสภาตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 แล้ว คุรุสภาใ้จัดการส่งเสริมทางวิชาการใ้กว้างขวางยิ่งขึ้นโดยกำหนดใ้เป็นหน้าที่ของฝ่ายวิทยกิจ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น แผนกส่งเสริมวิทยฐานะครู) มีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านวิชาการทุกประเภท เพื่อส่งเสริมครูใ้มีความรู้ทางวิชาการอย่างกว้างขวางทุกด้าน

พระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 ใ้กำหนดบทบาทของคุรุสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู ไว้ในหมวดที่ 1 ว่าด้วยคุรุสภา ในมาตรา 6 (5) ใ้คุรุสภามีหน้าที่ในการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพและประสิทธิภาพของครู กับยังใ้กำหนดไว้ในหมวดที่ 2 ว่าด้วยครู ในมาตรา 26 ว่า ครูต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา ด้วย²

¹ กรมการฝึกหัดครู, การส่งเสริมวิทยฐานะครู, หน้า 9.

² สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 30 ปีของคุรุสภา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518). หน้า 8.

ในปี พ.ศ. 2520 กุรุสภาได้ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ โดยออกระเบียบคุรุสภาว่าด้วยการ กำหนดหน้าที่และการแบ่งส่วนงานในสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา มีการเพิ่มเติมงานด้านวิชาการให้มากขึ้นและมอบหมายให้เป็นหน้าที่ของกองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครูกับกองกลาง ซึ่งมีงานด้านการจัดทำวารสารและงานบริการค้ำห้องสมุดอยู่ด้วย การแบ่งส่วนงานตามโครงสร้างใหม่ได้แบ่งงานเป็น 6 กอง ดังนี้

1. กองกลาง
2. กองการเงิน
3. กองงานบุคคล
4. กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู
5. กองสถานพยาบาล
6. กองสวัสดิการ¹

ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 กุรุสภาได้ออมนงานการบริหารงานบุคคลไปให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2523 และได้ตั้งกองบริการขึ้นแทนกองงานบุคคล เพื่อให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้บริการด้านกฎหมายแก่ครู² และเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่า ปัจจุบันคุรุสภามีได้เรียกเก็บเงินค่าบำรุงจากสมาชิกตามที่พระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 มาตรา 5 (2) ระบุไว้ แต่คุรุสภาได้นำรายได้ส่วนหนึ่งจากผลกำไรขององค์การฯ ซึ่งคุรุสภาจัดตั้งขึ้น เพื่อหาผลประโยชน์มาเป็นงบประมาณในการดำเนินงานและงบประมาณส่วนใหญ่ได้นำไปใช้ในกองงานบุคคล ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารงานบุคคล สำหรับครูที่เป็นข้าราชการครูและข้าราชการครูส่วนจังหวัด ซึ่งคุรุสภาทำหน้าที่แทน ก.พ.และ ก.จ. ตามกฎหมายอยู่เดิม เมื่อหมดภาระหน้าที่ที่ค้ำนี้แล้ว กุรุสภาจึงน่าจะจะได้ใช้งบประมาณส่วนใหญ่เพื่อส่งเสริมด้านวิชาการให้บังเกิดผลดีแก่ครูตามบทบาทของสถาบันวิชาชีพครูยิ่งขึ้นต่อไป

1

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 30 ปีของคุรุสภา, หน้า 9.

สำหรับงานด้านวิชาการที่คณบดีดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน มีกองที่มีหน้าที่รับผิดชอบ 2 กอง คือ กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู กับกองกลาง ซึ่งทั้ง 2 กองนี้ต้องทำงานประสานกันเพื่อช่วยผู้ประกอบวิชาชีพครูซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นที่ต่าง ๆ กัน ทราบว่าคณบดีจะให้การบริการด้านวิชาการอะไร ที่ไหน เมื่อไร และการจัดบริการแต่ละประเภท แต่ละชนิด สมาชิกจะมีคุณสมบัติพอที่จะใช้บริการที่คณบดีจัดไว้หรือไม่ นั้น คณบดีจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูได้ทราบโดยผ่านสื่อมวลชน รวมทั้งการจัดทำข่าวสารออกเผยแพร่ ซึ่งได้แก่ ข่าวคณบดี วิทยากร ประชาศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน, จุลสารและประกาศอื่น ๆ ที่คณบดีจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเผยแพร่

กิจกรรมด้านวิชาการที่คณบดีจัดและให้บริการ มีดังนี้

1. ประเภทส่งเสริมวิทยฐานะ
  - 1.1 การจัดการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปีเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.)
  - 1.2 การเดินทางเพื่อการศึกษาของคณบดี (ค.ศ.ค.)
  - 1.3 การเดินทางต่างประเทศเพื่อการศึกษาของคณบดี (ต.ศ.ค.)
  - 1.4 การจัดปฐกฐนาเพื่อการศึกษาของคณบดี (ป.ศ.ค.)
  - 1.5 การสอนวิชาชุดครู พ.กศ. และ พ.ม. ทางไปรษณีย์
  - 1.6 การจัดการอบรมเพื่อเตรียมสอบวิชาชุดครู พ.กศ. และ พ.ม.
  - 1.7 การบรรยายวิชาชุดครู พ.กศ. และ พ.ม.
  - 1.8 การจัดพิมพ์ตำราวิชาครู
2. ประเภทส่งเสริมความรู้ทั่วไป
  - 2.1 การเผยแพร่ทางวิชาการ
  - 2.2 การชุมนุมทางวิชาการ
  - 2.3 การจัดปฐกฐนา
  - 2.4 การให้ทุนเพื่อการวิจัยทางการศึกษา¹

¹ สำนักงานเลขาธิการคณบดี, รายงานประจำปี 2522-2523. (เอกสารอัดสำเนา, 2524),

3. ประเภทแหล่งความรู้

3.1 การจัดบริการห้องสมุด

3.2 การจัดศูนย์เอกสารวิชาชีพ¹

จากกิจกรรมด้านวิชาการที่คุรุสภาจัดบริการให้แก่ครู คุรุสภาควรปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพขึ้น เพื่อให้ครูได้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถในการวิชาชีพอย่างแท้จริงตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พุทธศักราช 2521 มาตรา 6 (5) ซึ่งกำหนดให้คุรุสภามีหน้าที่พัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพและประสิทธิภาพของครู² แต่ปรากฏว่าคุรุสภาซึ่งมีคณะกรรมการ - อำนวยการคุรุสภาเป็นกรรมการบริหาร จะมอบหมายให้คณะกรรมการที่ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการระดับสูง ในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งตามปกติก็มีงานประจำอยู่แล้วรับผิดชอบดำเนินการ จึงทำให้งานล่าช้าและในกรณีที่มีความล้มเหลวเกิดขึ้นก็ไม่มีผู้รับผิดชอบ จึงทำให้บทบาททั้งด้านวิชาการและด้านอื่นๆที่คุรุสภาจัดให้บริการแก่ครูไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ประกอบกับในปัจจุบันมีสาเหตุหลายประการที่ทำให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพของครู ซึ่งวิจิตร ตรีสอาน ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของครูไว้ พอสรุปได้ดังนี้

1. วิชาชีพครูยังไม่ได้มาตรฐาน
2. สถาบันวิชาชีพครู (คุรุสภา) ยังไม่ได้มีบทบาทในการกำหนดหลักสูตรการผลิตครู
3. ขาดการประสานงานระหว่างฝ่ายใช้และฝ่ายผลิตครู
4. การใช้ครูไม่ตรงกับแขนงวิชา ทำให้เกิดปัญหาความล้าหลังในการผลิตครู เช่น ปัจจุบันขาดแคลนครูสอนคณิตศาสตร์ แต่ฝ่ายผลิตมิได้ติดตามจำนวนที่ขาดแคลนครูคณิตศาสตร์ กลับไปผลิตครูสังคมศึกษาจนปริมาณมากเกินไป เป็นต้น
5. ยังไม่มีนโยบายใช้ครูที่แน่นอน³

¹ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, รายงานประจำปี 2522 - 2523, หน้า 7.

² สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, พระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2524), หน้า 2.

จากสาเหตุดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องแก้ปัญหาการขาดแคลนคุณภาพของครูให้มีประสิทธิภาพขึ้น ด้วยการส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาทางด้านวิชาการโดยครูสภาในฐานะสถาบันวิชาชีพครูจะต้องมีบทบาทอย่างจริงจังในการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูและส่งเสริมให้อาชีพครูได้รับการยอมรับเช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูง เช่น วิชาชีพแพทย หนายความ วิศวกรรม เป็นต้น

โดยที่เรื่องนี้จะส่งผลต่อผู้ประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทย สิ่งที่น่าจะเป็นปัญหาสำคัญคือ ยังมีครูเป็นจำนวนมากที่ไม่ทราบข่าวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู การที่จะมีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และยังมีครูอีกเป็นจำนวนมากไม่ยอมเช่นเดียวกันที่ทราบแต่ไม่เข้าใจในเจตน หรือเห็นความจำเป็นในการที่จะมีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น เพื่อให้ทัดเทียมกับอาชีพชั้นสูงอื่น ๆ รวมทั้งการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูที่ครูสภากำลังดำเนินงานขึ้นเตรียมการอยู่ในขณะนี้ จึงจำเป็นที่ครูสภาจะต้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวความเคลื่อนไหวให้ครูทราบอย่างกว้างขวางทั่วถึง เพื่อให้ครูได้รับรู้ มีความเข้าใจ เห็นถึงความจำเป็นและตระหนักถึงความสำคัญในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูว่า เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูมีการพัฒนาในด้านคุณภาพ มีความอบอุ่นในการประกอบอาชีพ เพราะมีสถาบันที่ทำหน้าที่ให้การส่งเสริมด้านวิชาการ พิทักษ์สิทธิ์ปกป้องมิให้ผู้ไม่มีความรู้ทางวิชาชีพครูเข้าสู่อาชีพครู ซึ่งจะให้อาชีพครูมีมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดและนอกจากนี้คณะกรรมการอำนวยการครูสภาได้มีมติอนุมัติให้สำนักงานเลขาธิการครูสภา มีอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูกับกำลังดำเนินการแก้ไขพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 เพื่อให้การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูมีผลตามกฎหมาย จึงเป็นการจำเป็นที่ครูสภาจะต้องปรับปรุงงานด้านวิชาการเพื่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู มีการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู กำหนดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับผู้ที่ จะเข้ามาสู่อาชีพครู ออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของครูตามบทบาทของสถาบันวิชาชีพครู¹ ซึ่งจะช่วยให้การจัดการศึกษาของชาติพัฒนาไปตามแผนที่ได้วางไว้ในที่สุด

¹ สำนักงานเลขาธิการครูสภา, รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู, หน้า 15.

สุรสีห์ กิเลนบอนันต์ กล่าวถึงความมุ่งหมายในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูไว้ว่า

1. เพื่อให้ได้คนที่ได้รับการฝึกฝนอย่างซ้ำของแล้วมาเป็นครู อันเป็นงานที่มีผลกระทบต่อชีวิตมนุษย์และประเทศชาติ
2. เพื่อเป็นหลักประกันแก่สังคมและประชาชนว่า บุคลากรของเขาได้อยู่ในมือของผู้มีคุณภาพอย่างแท้จริง
3. เพื่อเพิ่มพูนเกียรติและศักดิ์ศรีของผู้เป็นครูและวิชาชีพครู¹

จำลอง ทองดี ให้ความความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอันอาจเกิดจากการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูในประเทศไทยไว้ สรุปได้ว่า

1. ปัญหาโครงสร้างขององค์การและการกระจายอำนาจสู่ส่วนท้องถิ่น
  2. ปัญหาการเก็บภาษีและการจัดสรรงบประมาณ
  3. ปัญหาทางกฎหมายข้าราชการครู
  4. ปัญหาทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดของครูทั่วประเทศ
  5. ปัญหาระบบยศ เครื่องแบบที่ยังมีส่วนในความรู้สึกของความเป็นข้าราชการไทยกับระบบใหม่
  6. ปัญหาความร่วมมือทางวิชาการที่มหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษาที่จะให้แก่นักกับส่วนงานที่รับผิดชอบออกใบอนุญาตหรือเกี่ยวข้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู
  7. ปัญหาหลักสูตรการฝึกหัดครูหรือวิชาชีพทางการสอนในสถาบันอุดมศึกษา
  8. ปัญหาบุคลากรและการปรับตนของครู²
- วิจิตร ศรีสอน ให้ความความคิดเห็นในการดำเนินการเพื่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูว่า
1. ควรคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้เป็นครูอยู่แล้วในระบบว่าจะทำอย่างไร จึงจะให้อยู่ในระบบต่อไปได้ และต้องช่วยพัฒนาผู้เป็นครูอยู่ในระบบนั้นให้ได้มาตรฐานวิชาชีพที่จะเป็นฐานของการออกใบอนุญาต
  2. มาตรฐานของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพต้องไม่สูงจนเกินไปกว่าที่สังคมไทยจะเป็นไปได้

¹ สุรสีห์ กิเลนบอนันต์, รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยและพัฒนาวิชาชีพครู, 2523), หน้า 126.

² ... .. (เอกสารจัดสำเนา..

เช่น อาจออกใบอนุญาตชั่วคราวให้กับครูที่มีอยู่แล้วในระบบ โดยจำแนกว่าผู้ที่ไ้มาตรฐานแล้วก็ให้ใบอนุญาตถาวร ส่วนผู้ที่ยังไม่ได้มาตรฐานก็ให้ใบอนุญาตชั่วคราวและมีเงื่อนไขว่า ถ้าผู้ได้รับใบนี้ศึกษาเพิ่มเติมแล้วก็ให้ใบใบอนุญาตถาวร

3. เปิดโอกาสให้มีการสอบเพื่อวัดความสามารถพื้นฐานตามมาตรฐานของวิชาชีพที่กำหนด สำหรับการออกใบอนุญาตประเภทจำกัดว่า ถ้าเป็นครูระดับใดควรทำได้เพียงขั้น คง เป็นการยากเพราะครูเมื่อมีฐานะเป็นครูก็มักจะมีสระในการทำงานเท่าเทียมกัน เงื่อนไข 3 ประการที่กล่าวถึงนี้ เชื่อว่ามีความเป็นไปได้¹

จากความจำเป็นที่จะต้องมีการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ยกเว้นมาตรฐานวิชาชีพครูและออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู คุรุสภาในฐานะสถาบันวิชาชีพครูจะต้องปรับปรุงบทบาทโดยเฉพาะด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานด้านนี้ดำเนินไปตามความมุ่งหมายด้วยวิธีการที่เหมาะสมและเป็นไปได้ มีปัญหาสำหรับครูน้อยที่สุด ดังนั้นบทบาทของคุรุสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู จึง เป็น เรื่องที่นำไปได้รับการศึกษาอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของคุรุสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู จากครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 ในหน่วยอบรมวิทยาลัยครู ภาคละ 1 แห่ง รวม 5 แห่ง คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร กับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในภาคและจังหวัดเดียวกับวิทยาลัยครูที่เป็นหน่วยอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ภาคละ 1 แห่ง รวม 5 แห่ง

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 กับครูที่ทำการสอนในสถาน

¹ วิจิตร ศรีสอ้าน, รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : สำนัก

ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมด้านวิชาการของคณาจารย์ที่ใดดำเนินการมาแล้วตามการรับรู้ของครู

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 กับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษา เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการของคณาจารย์เพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาบทบาทของคณาจารย์เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู จากครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 กับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษา โดยพิจารณาเกี่ยวกับ

1. การส่งเสริมด้านวิชาการที่คณาจารย์ดำเนินการมาแล้วด้านต่างๆตามการรับรู้ของครู ได้แก่
  - 1.1 ด้านการทราบข่าวความเคลื่อนไหวและความสนใจที่ครูมีต่อการจัดบริการด้านวิชาการของคณาจารย์
  - 1.2 ด้านการจัดการอบรมและกิจกรรมทางวิชาการอื่นที่คณาจารย์ดำเนินการมาแล้ว
  - 1.3 ด้านการส่งเสริมการวิจัยและการนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงงานด้านวิชาการ
  - 1.4 ด้านการประชาสัมพันธ์และการปรับปรุงงานด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู
2. การส่งเสริมด้านวิชาการของคณาจารย์เพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู ได้แก่
  - 2.1 ด้านการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งคณาจารย์กำลังดำเนินการ
  - 2.2 ด้านการส่งเสริมทางวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู
  - 2.3 การจัดลำดับความสำคัญกิจกรรมด้านวิชาการของคณาจารย์

3. ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู

ทั้ง 3 ด้านนี้จะศึกษาเปรียบเทียบจากตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งเลือกสุ่มจากแต่ละภาคตามภาคภูมิศาสตร์ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ แบ่งไว้ รวม 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มตัวอย่างประชากรจากหน่วยอบรมวิทยาลัยครูภาคละ

ครูที่เป็นหน่วยอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 ภาคละ 1 แห่ง รวม 5 แห่ง

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กระทำเพียงชั่วคราวระยะเวลาที่ครูสภาากำลังดำเนินการขั้นเตรียมการเพื่อการยก ระดับมาตรฐานวิชาชีพครูและการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ตามที่คณะกรรมการอำนวยการครูสภา มีมติอนุมัติให้ครูสภาดำเนินการได้ในคราวประชุม ครั้งที่ 20 /2522 เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2522 ดังนั้น ครูสภาจึงจัดให้มีการสัมมนาเรื่องการยก ระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้างของครูสภา คณะกรรมการแก้ไขพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 เพื่อให้รับกับบทบาทใหม่และ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปได้ โดยได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2523 เป็นต้นมา ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้จึง เป็นเพียงข้อมูลในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงบทบาทของครูสภา เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการที่ได้ดำเนินการมาแล้ว ตามการรับรู้ของครู
2. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาต แก่ครูประกอบวิชาชีพครูของครูสภาให้มีประสิทธิภาพสมกับ เป็นสถาบันวิชาชีพครู
3. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูสภาในฐานะสถาบันวิชาชีพครูได้ให้ความสนใจปรับปรุงบทบาท เกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการให้ครูได้รับบริการและได้รับรู้อย่างกว้างขวางทั่วถึง เพื่อการออกใบอนุญาตแก่ครูประกอบวิชาชีพครู

คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย

คุรุสภา หมายถึง สถาบันวิชาชีพครูที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย เป็นสภาที่อยู่ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการ สวัสดิการและมาตรฐานวิชาชีพ ตลอดจนคุ้มครองสิทธิของครู

การส่งเสริมด้านวิชาการของคุรุสภา หมายถึง กิจกรรมที่คุรุสภาจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบวิชาชีพครูให้มีวิทยฐานะและคุณวุฒิสูงขึ้น เพื่อความมั่นคงในอาชีพและความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของครู กิจกรรมด้านวิชาการที่คุรุสภาจัดมี การอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปีดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) การเดินทางเพื่อการศึกษาของคุรุสภา (ต.ศ.ค.) การเดินทางต่างประเทศเพื่อการศึกษาของคุรุสภา(ต.ศ.ค.) การไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาของคุรุสภา (ป.ศ.ค.) การสอนวิชาชุดครู พ.กศ. และ พ.ม.ทางไปรษณีย์ การจัดอบรมเตรียมสอบวิชาชุดครู พ.กศ.และ พ.ม. การบรรยายวิชาชุดครู พ.กศ.และ พ.ม.ทางวิทยุศึกษา การจัดพิมพ์ตำราวิชาชุดครู การเผยแพร่ทางวิชาการ การชุมนุมทางวิชาการ การจัดทำวารสารเพื่อการศึกษาและข่าวสารของคุรุสภา การจัดแปลตำราภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย การให้ทุนวิจัยทางการศึกษา การจัดห้องสมุดและการจัดศูนย์เอกสารวิชาชีพครู

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู หมายถึง ใบอนุญาตซึ่งสถาบันวิชาชีพครูที่มีกฎหมายรองรับเป็นผู้ออกให้แก่ผู้ที่เป็นครูอยู่แล้ว และผู้ที่จะเข้ามาสู่อาชีพครูซึ่งมีทั้งการใช้การรับรองการศึกษาวิชาชีพครู การสอบวัดสมรรถนะพื้นฐานในการเป็นครูและการฝึกอบรมตามโครงการที่เป็นที่ยอมรับของสถาบันวิชาชีพครู¹

ผู้ประกอบวิชาชีพครู หมายถึง ครูผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา มีหน้าที่ให้การศึกษ อบรมนักเรียนหรือผู้บริหารการศึกษาในสถานศึกษา

การรับรู้ของครู หมายถึง กิจกรรมหรือภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการตลอดจนเรื่องของการที่จะออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูตามที่ครูเข้าใจหรือทราบ

คุณวุฒิของครู หมายถึง ระดับการศึกษาของครูซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับปริญญา ระดับอนุปริญญาหรือ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า ระดับ ป.กศ.หรือเทียบเท่า ระดับ มศ. 3 หรือเทียบเท่า

¹

ความคิดเห็น หมายถึง แนวความคิดและความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ ตลอดจนบุคคลและสถานการณ์ซึ่งเกิดขึ้นจากพื้นฐานของข้อเท็จจริงและประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น

ภาค หมายถึง ภาคภูมิศาสตร์ซึ่งสำนักงานสถิติแห่งชาติแบ่งไว้ รวม 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร

ภาคเหนือ หมายถึง จังหวัดต่างๆที่อยู่ทางภาคเหนือของประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พะเยา เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน แพร่ น่าน พะเยา โยนก นครสวรรค์ พิจิตร สุโขทัย กำแพงเพชร ตาก เพชรบูรณ์ อุทัยธานี รวม 16 จังหวัด

ภาคใต้ หมายถึง จังหวัดต่างๆที่อยู่ทางภาคใต้ของประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัด นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สตูล ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา กระบี่ สุราษฎร์ธานี ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง รวม 14 จังหวัด

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง จังหวัดต่างๆที่อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดสกลนคร ยโสธร กาฬสินธุ์ หนองคาย มหาสารคาม ร้อยเอ็ด เลย นครพนม มุกดาหาร ขอนแก่น ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ อุตรธานี อุบลราชธานี สุรินทร์ นครราชสีมา รวม 17 จังหวัด

ภาคกลาง หมายถึง จังหวัดต่างๆที่อยู่ในภาคกลางของประเทศไทย ประกอบด้วยจังหวัด นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี ชัยนาท สุพรรณบุรี อ่างทอง - สมุทรสาคร สมุทรสงคราม สมุทรปราการ ราชบุรี เพชรบุรี กาญจนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด รวม 24 จังหวัด

กรุงเทพมหานคร หมายถึง จังหวัดที่เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ซึ่งแบ่งพื้นที่การปกครองออกเป็น 24 เขต ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของกรุงเทพมหานคร

สังกัดของครู หมายถึง หน่วยงานที่ครูประจำทำการสอนหรือทำหน้าที่ผู้บริหารอยู่ในกรณี ที่สถานศึกษานั้นมีฐานะเป็นเจ้าของจะมีฐานะเป็นข้าราชการครู ข้าราชการครูกรุงเทพมหานครและพนักงานครูเทศบาล เรียกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล ถ้าเป็นครูที่ทำการสอนหรือทำหน้าที่ผู้บริหารอยู่ในสถานศึกษาที่เอกชนเป็นเจ้าของ เรียกว่าครูโรงเรียนราษฎร์

ระยะเวลาของการเป็นครู หมายถึง ประสบการณ์และระยะเวลาที่ครูทำการสอนหรือ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบสำรวจในลักษณะการวิจัยแบบภาคสนาม มีวิธีดำเนินการเลือกตัวอย่างประชากร โดยใช้วิธีสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ดังนี้

1. เลือกสุ่มวิทยาลัยครูที่เป็นหน่วยอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน(อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 ที่ตั้งอยู่ในแต่ละภาคเพื่อเป็นตัวแทนภาคละ 1 แห่ง รวม 5 แห่ง ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 จากหน่วยอบรมวิทยาลัยครูที่เลือกสุ่มเป็นตัวแทนของแต่ละภาคได้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อเลือกวิชาชุดที่จะใช้ เป็นตัวแทนเพื่อการศึกษา และเลือกสุ่มวิชาที่เปิดอบรมในวิชาชุดนั้น ๆ จากแต่ละหน่วยอบรมเพียง 1 วิชา เพื่อใช้ครูที่เข้ารับการอบรมในวิชาที่สุ่มได้เป็นตัวอย่างประชากร มีจำนวนทั้งสิ้น 279 คน

3. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยซึ่งเป็นครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดและภาคเดียวกับวิทยาลัยครูที่เป็นหน่วยอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน(อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 เลือกสุ่มด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากสถานศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสำนักงานการศึกษาส่วนท้องถิ่น ภาคละ 1 แห่ง สำหรับในกรุงเทพมหานครใช้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร แทนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ครูทั้งหมดในสถานศึกษาที่สุ่มได้เป็นตัวอย่างประชากร มีจำนวนทั้งสิ้น 235 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ เป็นลักษณะแบบเลือกตอบ (Check list) โดยถามเพศ อายุ ความคิดที่มาประกอบอาชีพครู ภูมิลำเนาทางการศึกษา หน้าที่การปฏิบัติ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการที่คณบดีสามารถดำเนินการมาแล้วในด้านต่าง ๆ เป็นแบบสอบถามในลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แต่ละข้อมีทางเลือกประเมิน 5 ทาง โดยถามเรื่อง ขาวความเคลื่อนไหวและความสนใจของครูที่มีต่อกิจกรรม และบริการด้านวิชาการที่คณบดีสามารถดำเนินการมาแล้วและกำลังดำเนินการ การจัดการอบรม การสอบวิชาชุดครู การเผยแพร่วารสาร เอกสารทางวิชาการ การจัดบริการห้องสมุดและศูนย์เอกสารวิชาชีพครู การส่งเสริมด้านการวิจัยและการนำผลการวิจัยมาใช้ปรับปรุงงานด้านวิชาการ การประชาสัมพันธ์และการปรับปรุงด้านวิชาการ เพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูของคณบดีตามการรับรู้ของครู

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของคณบดีในการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู เป็นลักษณะแบบให้เลือกตอบ (Check list) คำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นที่ผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้ แต่ละข้อมีข้อย่อย 5 ข้อ ถามเรื่อง การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูที่คณบดีกำลังดำเนินการ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู กับให้ผู้ตอบแบบสอบถามจัดลำดับความสำคัญกิจกรรมการส่งเสริมด้านวิชาการโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินค่าตามการรับรู้และเห็นความสำคัญ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการที่คณบดีควรดำเนินการ เพื่อให้การออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended)

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปให้ตัวอย่างประชากร คือ ครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) ประจำปี พ.ศ. 2524 ในหน่วยอบรมวิทยาลัยครูแต่ละภาค ๆ ละ 1 แห่ง รวม 5 แห่ง กับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในภาคและจังหวัดเดียวกับวิทยาลัยครูที่เป็นหน่วยอบรมแต่ละภาค ๆ ละ 1 แห่ง รวม 5 แห่ง ที่สุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยผู้วิจัยเดินทางไปยังวิทยาลัยครูที่เป็นหน่วยอบรมแต่ละภาคซึ่งเป็นตัวแทนทั้ง 5 แห่ง เพื่อแจกแบบสอบถามให้ตัวอย่างประชากรที่สุ่มตัวอย่างได้ตอบและรับแบบสอบถามคืนมาด้วยตนเอง สำหรับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษา ผู้วิจัยเดินทางไปแจกแบบสอบถามให้ตัวอย่างประชากรที่สุ่มตัวอย่างได้ตอบ และรับ

ภาคกลางและกรุงเทพมหานคร ส่วนสถานศึกษาในจังหวัดภาคใต้ ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากหัวหน้าสถานศึกษา ให้ช่วยแจกแบบสอบถามให้ครูในสถานศึกษานั้นตอบ และรวบรวมแบบสอบถามส่งคืนมายังผู้วิจัยทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้วิจัยติดดวงตราไปรษณียากร เพื่อส่งแบบสอบถามกลับคืนมาไว้ให้เรียบร้อย เพื่อนำมาดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อรวบรวมแบบสอบถามได้แล้ว ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาการร้อยละ (Percent)

ตอนที่ 2 ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการ ที่ครูสภาดำเนินการมาแล้วตามการรับรู้ของครูผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) กับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษา ในแต่ละตำบลและรายข้อ โดยใช้ค่าที (t - test)

ตอนที่ 3 ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการ เพื่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดเห็นและการรับรู้ วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาการร้อยละ (Percent) และเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) กับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษา ในแต่ละตำบลและรายข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นมากที่สุด เป็นค่าร้อยละ (Percent) ส่วนการจัดลำดับความสำคัญกิจกรรมการส่งเสริมด้านวิชาการของครูสภา วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และจัดลำดับความสำคัญตามที่ผู้ตอบแบบสอบถามประเมิน เปรียบเทียบระหว่างครูที่เข้ารับการอบรมเพื่อการศึกษาาระหว่างปิดเรียนภาคฤดูร้อน (อ.ศ.ร.) กับครูที่ทำการสอนในสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการที่ครูสภาควรจัดและดำเนินการ เพื่อให้การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์โดยรวบรวมความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ สรุปเนื้อหาแจกแจงความถี่ และหาการร้อยละ (Percent)

ลำดับชั้นการ เสนอผลการวิจัย

ในการเสนอข้อมูลและผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงความเป็นมาและปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ขอบจำกัดของการวิจัย ประโยชน์ที่ใคร่จากการวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและลำดับชั้นในการ เสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารอ้างอิงและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของคณบดีสภา หลักการและความมุ่งหมายของสถาบันวิชาชีพครู หน้าที่และความรับผิดชอบของคณบดีสภา องค์ประกอบของคณบดีสภา การดำเนินงานของคณบดีสภา คณบดีสภากับการส่งเสริมให้ครูได้เลื่อนวิทยฐานะ การดำเนินงานบริหารงานวิชาการของคณบดีสภา การดำเนินงานเพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู การออกไปอนุญาตแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพครู และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคณาธิการของคณบดีสภา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประชากรและตัวอย่าง ประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล กล่าวถึงลำดับการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและขอเสนอแนะ

บรรณานุกรม แสดงรายการหนังสือและเอกสารอื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการวิจัย

ภาคผนวก ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย